

1 במאי 1972

אלשי

לכבוד
מר מרדכי גזית
המנהל הכללי
משרד החוץ
ירושלים

מר גזית היקר,

אני מניחה שידוע לך היטב על הסימפוזיון הבינלאומי לזכויות האדם, שהתקיים בחודש יולי אשתקד. כמו כן בודאי ראותך כבר את הכרך הראשון של השנתון לזכויות האדם (באנגלית), אשר משמש עתה - כפי שנספר לי על ידי כמה מוגרים במשרד-החוץ - כński חשוב בתרבות הישראלית, ההולכת וככלה, בחזיות זכויות האדם.

ашתקד פניתי למשרד בהצעה להקים, בהשכמה חד-פעמייה של מהה אלך לי מכון לזכויות האדם, שייפעל בזמן לפקולטה למשפטים של אוניברסיטת תל-אביב, ויאפשר בין היתר אירגון סימפוזיונים נספחים, הדמנת אישים ארזה על בסיס אינדיידואלי, יצירת כחובות מכובדת לפרסומים ישראליים על זכויות האדם (בנוסף על השנתון), קיומם קשורים עם גורמי חוץ וחברות בליגה הבינלאומית לזכויות האדם. בישיבה שהתקיימה אצל מר לוריין, ביום 13.7.71, הבינו כל המשתתפים מהם ככליה ברעiron. בעקבות הישיבה שלחתי למר לוריין תזכיר ארכו (מיום 15.7.71), וידוע לי שמר לוריין, מר מ. קדרון ואחרים פועלם רבות להשגת התקציב הדרוש, אך ללא הצלחה.

אני מרצה לעצמי לפנות אליך עתה אישית, במטה הכללי, בהצעה שתבדוק מחדש את העניין לנוכח העובדה שהחלה שנה תקציב חדש. אליבא דامت, כבר התייחסתי מן הרעיון, אולם בביטחון בארץ-הברית לפניהם שבועות אחדים שכנוו או תי יידידים בקרב הארגונים היהודיים, כי אי-הקמת המכון היה בגדר שגיאה חריפה, דוגמת לבוכח ההפתוחיות האחרוגנות (שבאו לידי ביטוי, בין היתר, בהחלטה הנודעת לשימוצה של הוועדה לזכויות האדם), המראות כי המראה האנטי-ישראלית בשתח זכויות האדם מהריפה וגבורתה. אשתפק בכך, שאכבי על שני מחדלים הנובעים מאי-הקמת המכון.

ג'ון קרי (לא-יהודי), נשיא הליגה הבינלאומית לזכויות האדם, אינו שבע רצון מפעולות הליגה הישראלית. הוא הודיע לי בזמנו בכתב (העתק הועבר למשרד-החוץ), וצד זה והודיע לי עתה בע"פ, כי ברגע שיקום מכון צזה יהיה מוכן לנתק את היחסים עם הליגה הישראלית, ולהעביר את הכרת הליגה הבינלאומית למכון.

מתכונת עתה בג' נבנה הוועידה בדבר תיקון אמנוח ג' נבנה של האלב האדום. המכון הגדמנו בלתי-ריגילה להביא ארזה בחסות נאותה - לפניהם הוועידה או אחריה - אישים שונים מחייב תבל רחוקים הבאים ממילא לג' נבנה, אשר דעתם ועמדתם לגבי המתרחש בשטחים המוחזקים הנה בעלת חשיבות מדינית וסבירתיות.

ידוע לי משרד-החוץ משקיע היום מאיצים הסברתיים בתתי-מוסיפים בתחום זכויות האדם, ומהפץ בהגדלה דרכיהם חדש להתגבר על כל ההתקפות בנדוון. נבצר ממני להבין מדוע אי אפשר להתגבר על קושי תקציבי (בסכום, אשר לא בשם המהו) כדי ליזכר את החשתית הנכונה לפעולה הדרישה ורצויה לדעת כל הגורמים במשרד.

ברכה,
יורם דינשטיין
פרופ' יורם דינשטיין
קרית האוניברסיטה, רמת-אביב תל-אביב סל 11116
RAMAT-AVIV, TEL-AVIV, ISRAEL